

fet amistats amb aficionats d'altres pobles i els convidavem a la carrera, al dinar de després... bé, per a fer un poquet de festa.”

- **I van ser difícils els inicis com a associació?**

- “La Caixa Rural sempre ens ha ajudat, i l’Ajuntament no cal dir-ho. Però la veritat és que no hem demanat mai massa per ahí perquè només organitzàvem la carrera de festes i la pujada a Morella, i com els amics ens donaven una maneta i no hi ha massa gastos, sempre ens hem arreglat prou bé sense ajudes. La Caixa Rural ens va fer el primer maillot, diferents establiments i empreses ens van ajudar a fer el segon, i per la carrera de festes pràcticament ens ho pagave tot l’Ajuntament. I ara amb el triatló igual, si els hem demanat algo sempre ens han ajudat.”

- **La pujada a Morella és potser la iniciativa que més vos ha donat a conèixer al poble.**

- “Sí, però es va començar a fer temps abans de crear l’associació, crec que fa uns 15 anys. Ho va organitzar tot Davi, ens va embolicar i ho vam tirar endavant amb alguns de la Penya Valencianista que corrien en bici. Es van apuntar gent en bici de carretera i dos o tres a peu. A partir d’ahí ens vam animar a fer-ho tots els anys, s’ha anat apuntat més gent, sobretot a peu i en bici de muntanya... i ara en són més que

en la de carretera.”

- **És una associació relativament jove però tens algun record especial dels primers anys?**

- “Lo que més recordo són les primeres eixides en què anavem a Salzadella o a Sant Mateu, i pensavem que havíem fet tot lo del món! Ara, qui més i qui menys en un cap de setmana d’estiu es fa 200 quilòmetres. Quan vam fer la primera pujada a Morella pensàvem “No arribarem, no arribarem!”, i ara és una de les

etapes més fluixetes que fem. I també una de les coses que més m’ha marcat és el viatge als Alps, perquè vam anar més lluny: és molt, molt bonico, són ports mítics de les voltes i això marque.”

- **Què ha canviat més a la penya des dels inicis?**

- “Mira, primer anàvem tots “de paseo” i ara no, hi ha molt de “pique” i la gent es prepara molt! La veritat és que n’hi ha que estan forts, i com que alguns ja anem a marxar cicloturistes per tot Espanya, això encara és més motiu per preparar-nos.”

- **I este nivell que teniu no frena als que corren més com a aficionats, o aquella gent que comença ara?**

- “No, perquè sempre esperem prou a la gent dins del grup quan eixim a córrer; al principi pot fer un poc de reparo, però que no pateixquen perquè no deixem tirat a ningú.”

- **Amb tants viatges també tindreu un grapat d’anècdotes.**

- “Sí, però les anècdotes bones no crec que es puguem contar! (je, je). Quan mos juntem... perquè som de la bona vida, ja saps: bon menjar, bon beure, va tot junt!”

- **Alguns heu fet amistat gràcies a la bicicleta i a l’associació.**

- “Més que una associació sempre he cregut que són un grup d’amics que eixim a córrer